

MICHAELA
ZAMARI

18+
sebaláska
predsudky
vášeň

NEČAKANÝ
IMPULZ

MICHAELA
ZAMARI

**NEČAKANÝ
IMPULZ**

Copyright © Michaela Zamari 2026
Cover design © Michaela Vysloužilová 2026
Cover photo © depositphotos
Slovak Edition © Michaela Zamari 2026

PDF: 978-80-69035-25-6

Tento príbeh sa ako celok nikdy nestal.
Všetky mená postáv a udalosti v tomto príbehu
sú vymyslené. Akákoľvek podobnosť
s realitou je čisto náhodná.

No opäť platí, že ak by ste poznali niekoho,
ako je Rafael, pošlite ho za autorkou.

Určite dostanete aj nejaké nálezné.

Poznámka od autorky:

S Daryou a Rafaelom ste sa už stretli
ako s vedľajšími postavami. Teraz sa ukáže,
či je tá drzosť a vzájomná nevraživosť
ich superschopnosťou alebo obranným mechanizmom.

A, áno, existujú viaceré skratky mena Rafael.

V tomto príbehu Rafi a Rafa.

Hoci pre nás je prirodzenejšie Rafi,
pre Španielov je typická skratka Rafa.

Nie, nie je to ženské meno, a verte mi, má v sebe viac
mužnosti, než sa na prvý pohľad môže zdať...

*Prajem výnimočný čitateľský zážitok
plný nekontrolovateľného smiechu,
momentov vyzývajúcich na zamyslenie,
pravej čitateľskej pohody,
ale aj nečakaných impulzov.
Najmä posledné menované
nech prichádza zvonka aj zvnútra
a po dočítaní ešte dlho doznieva.*

M.

Playlist ku knihe

if u wanna – Jades Goudreault
Drifting Sage – Don Louis
Got It – Marian Hill
Goodnight Moon – Shivaree
I've Got a Feelin' – Macy Todd
undressed – sombr
Bring Those Good Times Back – Bradley Denniston
We Loved in All the Wrong Directions – Sia
ft. Damian Marley
Tití Me Preguntó – Bad Bunny
No Me Quiero Ir – Zhamira Zambrano
cliché – mgk
Brujeria – Mic Drop
Got It Bad – LEISURE
Give It To Me Right – Melanie Fiona
P.I.M.P – A 1950s Soul & Jazz Reimagining
all my friends are fake – Tate McRae
Chainsmoking – Jacob Banks
Memories – Minelli
Amnesia – Grace Carter
bored – Day Tvvo
Someday Soon – ClockClock
Life Of Lies – ZIAN
Over You – Landon Barker
Crash Test – YNG ONE

YUKON – Justin Bieber
30FT – Sammi Constantine
Sure Thing – Miguel
No Woman No Cry – Tems
Hurt Me Harder – Zolita
Feel Alright – Jeff Darko
cult leader – KiNG MALA
Night Go Slow – Catey Shaw
Amor – Derik Fein
Make It Lower – Carpetman
Bad Dreams – Lil Wayne, Teddy Swims, Eminem,
Wiz Khalifa, Kanye West, Lil Baby
(uverejnené na Lil Sound, 2025)
Bitch – Meredith Brooks
On the Run – Glass Animals
Weak In Your Light – Nation of Language
I Can't Dance – Genesis
Secrets – OMIDO x ORDELL ft. Rick Jansen
Nothing to Regret – Robinson
You Killed The Music – Debbii Dawson
Maché Bécif – DUB INC
NBA – RSAC x ELLA
NIGHTS WE'LL NEVER HAVE – Jessie Reyez
Holy Blindfold – Chris Brown
Rock n Roll – Leony feat. G-Eazy
Sugar Burn – Jaymes Young
Pink Pony Club – Chappell Roan
Wild Child – The Black Keys
A Taste Of You – Marcelo Sirotsky
Don't Look Back – Ludovico Moro
The Princess – Parov Stelar
Easy Does It – GoldFord
party 4 u – Charli xcx
Demon Mode – Stileto, AviVA
Glide – PLÜM
We Could Leave – Mansionair
Fire – Two Feet
Bodies – Bryce Fox
Leave Me Alone – Reneé Rapp
u – mewmew

The Echoes Of You – Novi
Nights Like This – St. Lundi
You and Me – Yelawolf
Need You Tonight – Night Club (INXS cover)
Thank God – Kane Brown, Katelyn Brown
Humming for myself – Kichi
Thong Song – Sisqo
Would You Still Love Me – FLETCHER
Felices x Siempre – Maria Becerra
Minor – Miyagi & Andy Panda
One Foot In Front Of The Other – Griff
We Gettin' to It – Devin Hoffman & Radiccio Nash
3 Strikes – Terror Jr
Loved By You – KIRBY
Addiction – Xdinary Heroes (Prod. Czaer)
Only You – Raya
DEPRESSED – Anne-Marie
Selfish – Justin Timberlake
Ecstasy – Ciara
Tu Ganado – Machaka (feat. Tomás Vallejo)
TQG – KAROL G, Shakira
Whistle – Flo Rida
NUEVAYoL – Bad Bunny
Broken Record – Alex Ebert
Metropolis Breath – Lana Del Rey feat. The Weeknd

*Tento príbeh venujem všetkým,
ktorí v živote museli čeliť predsudkom,
aj tým, ktorí niekedy oľutovali, že sa neubránili
predčasnému odsudzovaniu druhých.*

Teda každému z nás.

*Môžeme ukázať prstom na spoločnosť,
ktorá ich do nás zasiala, ale pokiaľ ich
ďalej nezmyselne živíme,
tým prstom už poukazujeme na seba.
Vypočut' si celý príbeh je to najmenej,
čo môžeme urobiť.*

A zároveň to najviac.

Prvá kapitola

Nebývam škodoradostný, som slušne vychovaný chlap, ktorého biologické hodiny nekompromisne odrátavajú tridsiatku, ale dnes je čas spraviť výnimku.

Ako sa to hovorí, výnimka potvrdzuje pravidlo?

Tak teda potvrdzujem.

Po dlhých mesiacoch venovaných výlučne práci som dal šancu randeniu.

A čo mi to prinieslo?

Zostal som pred kinom sám ako taký chuj.

Dotyčná mala aspoň toľko slušnosti, aby mi napísala, že nakoniec nepríde.

Desať minút pred začiatkom filmu.

Vzkypela vo mne zlosť, lebo som vybral film, na ktorý by som dobrovoľne nešiel.

Nicole Kidman si narazí zajačika, čiže celý film má mať erotický podtón.

Dobre, je to čistá erotika, každý vie, čo ho čaká.

A keď som už tu, rozhodol som sa, že si tú chujovinu pozriem.

Kúpim si k nej najväčšie vedro pukancov, aj keď dobre viem, že nezjem ani polovicu, a kolu s kilom kalórií.

Nasrať.

Keďže som s kúpou lístkov chcel počkať na dámu, aby si vybrala miesto, ušiel sa mi posledný flek v horných radoch. Nižšie ako štyri rady od vrchu odmietam sedieť a kaziť si zrak, tak som vzal jediné voľné kreslo čo najvyššie.

Druhé od kraja, teda vedľa mňa by mal sedieť niekto, kto očividne tiež zvysoka kašle na to, že kino ešte done-

dávna bývalo spoločenskou aktivitou. Určite si plánuje spraviť čas pre seba, rande so sebou, a ja som nesmierne zvedavý, kto je taký ultramoderný a nad vecou.

Teda, keď si odmyslím, že niekto ide sám na erotický film.

Ale veď dobre, nesúdim, aj ja tu ako pako sedím sám a vyzerám, že ten galón pukancov mám pripravený na zakrytie erek...

No to ma podrž!

Vesmír dnes so mnou hrá poondiáty šach a ja práve vidím svojho súpera.

Či skôr súperku.

Po mojej l'avici sú dva voľné fleky, po pravej spomínaný jeden. Po schodoch však kráčajú tri vyfintené krásky, rozchichotané na celé kino, a naraz zmrznú, keď zbadajú mňa.

Dve sa koketne usmejú, jedna vypliešťa oči, akoby videla mimozemšťana.

Je celkom roztomilá. Má dlhé snehovobiele vlasy pohodené na nejakom nadýchanom kožuštku, plné a momentálne pootvorené pery, štíhle telo v obtiahnutých džínsoch a prekliato vábivé oči, pri ktorých by som nevedel uhádnuť, či má predkov z tunajšej exotiky alebo až z ďalekej Ázie.

Všetko si všimnem, kým sa svetlá pomaličky stlmia. Tie tri princezničky si to načasovali rovno na spustenie premietania.

Azda si sadnú na zadok a nebudú rušiť ostatných.

„Baby, muselo prísť k nedorozumeniu,“ započujem Frozen, ktorá s ospravedlňujúcim výrazom popchýňa svoje spoločníčky, aby si sadli na dve miesta po mojej l'avici.

Postavím sa, nech okolo mňa ľahšie presvištia, a posadím sa naspäť.

Priestorom sa ozvú vzdychy, zatiaľ čo Frozen sa s jedným povzdychnutím a rozopnutým kožúškom nakloní ku mne a nevinne vyšpúli pery: „Prosím vás, pane, mohli by ste sa posunúť, aby sme sedeli s kamoškami vedľa seba?“

Vzdychy, oslovenie *prosím, pane*, jej dekolt v mojom zornom poli... došľaka, tie pukance boli geniálny nápad.

Má veľmi... výrazný dekolt.

„Nie,“ počujem sa povedať, pričom ani neviem, či odpoviem jej alebo svojim zhýralým myšlienkam, ktoré sa mi začnú rojiť v hlave.

„Prečo nie?“ spýta sa v sprievode vzdychu pripomínajúceho moment tesne pred vyvrcholením.

Jedným očkom pozriem na plátno. Nicole hrá orgasmus tak dobre, že vlastne hrá to, ako ho hrá.

Skutočne pôsobivé.

Repliku Antonia Banderasa, ktorý bol doteraz pod ňou, už prehluší moja nezvaná spoločnosť: „Tak mohol by si?“

Rýchlo sme prešli k tykaniu.

Prečo nie.

Neochotne k nej vrátim pozornosť. „Nie. Kúpil som si lístok, sedím na svojom mieste, nebudem sa presúvať.“

„Je to len o jedno sedadlo,“ nástojí a jej úvodná zdvorilosť je fuč.

„Nie,“ zopakujem, náhle pochopím. „Tak počkať, kúpili ste si tri lístky s jedným voľným miestom uprostred? Načo ako?“

„Pomýlila som sa,“ precedí pomedzi zuby.

Slabý herecký výkon, nech ide na školenie k Nicole.

„Ach, jasné, na kabáty a kabelky,“ teatrálnie si ťuknem po čele. „Nuž, ja mám,“ očkom zavadím o svoje lono, kde sa vyhrieva kabát preložený napoly a pukance, „plno.“

„Alebo prázdno, idiot,“ zašomre drzo.

Och, čiže to chce takto. V poriadku.

„Čo urobíš, aby si si zaslúžila jeho spermie?“ zaznie z plátna. Nicole sa už z postele presunula kamsi za laptop a púšťa si... hm, prasačinky. „Čokol'vek, čo pán chce,“ odvetí submisívna žena vo filme pre dospelých.

Ledva zaostrím na Nicole s rukou medzi nohami, už do mňa akože nenápadne štuchne Frozen a tým pohybom mi vysype nemalé množstvo pukancov.

Neplánoval som všetko zjesť, no aj tak je to bezočivé.

„Čo stváraš, ženská?“ zavrčím, na čo sa za nami už otocí pár hláv a vražedným pohľadom nás prvýkrát upozornia.

Neunúva sa odpovedať mi, len si ďalej vyzlieka vršok,

ktorý následne drží v lone a očami okolo seba vrhá plamene. Zostáva v rozopnutom saku.

Chápem, ten kožúštek chcela dať na moje miesto, ale plány sa menia.

„Fešák,“ ozve sa z druhej strany, „naozaj sa s ňou nevymeniš? Pri filmoch býva dosť ukecaná, takže by si to mohol spraviť vo vlastnom záujme,“ skúša na mňa Frozenina kamoška.

Dobry pokus.

Použila milý tón, mierne pobavený, čo mi zaimponuje, no nepresvedčí ma.

Odpoviem jej rovnako milo: „Dnes nie, ale vďaka za varovanie.“

Kým sa ľadová smršť po mojej pravici trochu upokojí, Nicole sa stihne urobiť.

Správne načasovaný orgazmus by dnes zrejme potrebovali viacerí.

„Prečo si si nevybral iné miesto?“ rýpe do mňa Frozen.

Hodím si do úst pukanec a s prechodom na ďalšiu scénu zobrazujúcu nejakú veľkovýrobu jej odpoviem bez toho, aby som sa otočil: „Bolo jediné voľné v horných radoch.“

„Takže ti je ukradnuté, kde sedíš. Jedno miesto vpravo či vľavo, prečo sa teda nevymeniš?“

„Mám rád vo veciach poriadok. Prečo ty nekupuješ lístky vedľa seba, ak chceš sedieť s kamoškami?“ Do úst si frknem ďalší pukanec.

Nicole práve zasadne za kuchynský stôl zrejme so svojou rodinou. Je ráno.

„Už som ti povedala, že som sa pomýlila,“ prská Frozen.

„Nauč sa klamať,“ slušne jej poradím.

Tlmene zavrčí. „A ty nebyť kreténom.“

„To už viem.“

„Myslím prax, nielen teóriu,“ rypne do mňa.

Je ostrá.

Nakoniec si dá veci vedľa seba na prázdny vrch scho-diska.

Svojim kumpánkam naznačí, nech jej podajú bundy a tašky.

Nečakaný impulz

Aby som nebol za totálneho vyvrheľa, nakrátko si priťahnem pukance bližšie k sebe, nech robia, čo považujú za nutné.

„Môžem ti tam dať aj svoj kabát?“ skúsím.

„Iba ak chceš zistiť, či je horľavý,“ odvrkne Frozen.

Tlmene sa zachechtám.

V Barcelone je február, no keďže som prišiel autom, stačil mi tenký kabát pripomínajúci dlhšie sako, ktorému je dobre aj pod pukancami, takže žiadny problém.

„Inak,“ opäť sa mi prihovorí milá ryšavka z ľavej strany, „volá sa...“

„Šibe ti?!“ ohriakne ju Frozen, až sa obaja mykneme.

„Čo ak toto premietanie prežije a bude vypovedať na polícii? Nesmie vedieť žiadne identifikačné informácie. Maj predsa rozum.“

Ryšavka stiahne chvost a ja sa na Frozen zamračím.

„Je šanca, že toto premietanie neprežijem? Už si videla tento film a je až taký zlý?“

Zagúľa očami. „Mám také tušenie, že nebude dost dobrý, aby prekryl sedenie vedľa teba.“

To bolo necitlivé.

„A ty sa voláš ako?“ ryšavka sa nevzdáva, má môj obdiv.

„Došľaka,“ zabreše Frozen cezo mňa, „prestaňte sa s ním kamarátiť a sledujte film.“

Zdola si niekto výrazne odkašle, ja potlačím ďalšiu salvu smiechu.

Vystrúham na ryšavku lútoslivý pohľad, lebo s predstavovaním nemám problém, ale bolo nám to zakázané, tak vedľa seba musíme sedieť na hulváta.

Skôr ako si všimnem, že na plátne sa objaví mladík, z ktorého bude hlavný hrdina, čo najnenápadnejšie sa nakloním k ryšavke: „Mala si pravdu, fakt je pri filme ukecaná.“

„To ešte nič nebolo,“ dostanem odpoveď z druhej strany.

Počas prvej interakcie mladíka s Nicole Kidman sa pokúsím zakopať vojnovú sekeru.

„Pukance?“ natočím vrch prehýbajúcej sa kôpky smerom k Frozen.

„Strč si ich,“ odpapuľuje.

Aj by som zisťoval, kam konkrétne by mi to odporúčala, no dovtípim sa, že nejde o začiatok priateľskej konverzácie.

„Bežne berieš sám seba na rande na filmy pre dospe-
lých?“ nečakane zapára, keď na scéne dôjde k prvej flir-
tovačke.

„Bežne sa tak rozpakuješ, keď máš nazvať žáner pra-
vým menom?“ vráti jej smeč.

„Nerozpakujem sa, ty pako,“ úkosom zbadám, ako zatne
malé pästičky.

Nie som obor, no som od nej vyšší aj svalnatejší. Ak
nerátam poprsie, ktoré jej ide vyskočiť z výstrihu. Kedy
si rozopla croptopové sako?

Nevdojak oň zavadím pohľadom, lebo je pútavejšie,
než štíhle nohy v tých obtiahnutých džínsoch.

Ponad jeden oblúčik vytrča rozsiahle farebné tetovanie.
To sú kvety?

„Už ti niekto povedal, že si úchyl?“ vráti ma do reality.

Uškriem sa, pohľad obrátim späť k plátnu. „V tomto
nelichotivom kontexte ešte nie.“

To ju utíši.

Tak na tri sekundy.

„Sedem káv za deň?“ zhrozí sa nad odpoveďou Nicole
Kidman. „Z toho by ma vystrelilo na mesiac.“

Chcem mlčať, naozaj pre to robím maximum, no... nejde
to. „Zbehnem ti jednu kúpiť?“ zvrtnem sa k nej so šibalským
úsmevom.

Najprv ma krája pohľadom tak na trilión spôsobov, po-
tom jej krásna tvár zmäkne. „Bol by si taký zlatý?“

Uvedomím si svoju kardinálnu chybu.

Uvoľnil by som jej bojisko, to nepripadá do úvahy.

Úsmev mi povädne, tak teda nič.

Nicole je zasa v spálni s Antoniom Banderasom.

Manželské laškovanie sa zvrháva na experimentovanie,
pretože Nicole už rutinu v posteli neznesie.

Frozen zmĺkne, až ma to vystraší a preventívne na ňu
pozriem.

Zanietene sleduje, ako Antonio obchytkáva svoju ženu
pod saténovou blúzkou.

Nečakaný impulz

Tak toto ju rozpaľuje? Chýba jej sex?

Zmeškám, čo ju znenazdajky rozladí. „To je truš, mal si pýtať viac inštrukcií.“

Je zlatá, keď krčí pery, akoby ju štvalo, že tí dvaja v manželskej poradni neexcelujú a ich vzťah sa rúti do katastrofy.

Pochopím, čo sa udialo.

„Ty by si si vypýtala viac inštrukcií?“ z tej otázky mi začne tvrdnúť podstavec pod pukancami.

Preboha, Rafa, spamätaj sa!

„Na jeho mieste hej,“ hlesne, no pohľad neodlepí od scény pred sebou. Je ako zhypnotizovaná, čo mi len potvrdí, že nemám jej plnú pozornosť, inak by ma druhýkrát nazvala úchylom.

Pozoruhodné.

„... a neukazujte svoju slabosť,“ radí Nicole vo filme.

Pousmejem sa nad tým, aká je jej rada trefná aj mimo plátna.

Frozen vydrží ticho takmer dve minúty, čím sa blížime k rekordu.

Hlavní hrdinovia stihnú ďalšiu interakciu.

„Načo sa jej niečo pýta, keď jej potom skáče do reči?“ pobúrene krúti hlavou.

Radšej neodpovedám, potvrdzuje sa jej utáranosť. Ak má frajera, musí to s ňou mať ťažké, film si asi bez reptačiek nepozrú.

Prečo premýšľam nad tým, či má frajera?

„Všetci sme nedôležití,“ zadrie Nicole v rozhovore so svojim manželom a ja nevdojak obrátim hlavu k Frozen.

Je to nutkanie, intuícia, neidentifikovateľný pocit pozrieť sa na ňu?

Zbadám v jej očiach náznak smútku, čo ma tak rozhodí, že okamžite vrátim pohľad k plátnu.

„Ojoj,“ hlesne Frozen, keď Nicole venuje nápadne veľa pozornosti kravate, ktorú na firemnom večierku stratil stážišťa, hlavný hrdina.

Dočerta, prečo si hned' predstavím, čo by som s tou kravatou robil, aby vydržala ticho o niečo dlhšie?

A možno by som nechcel, aby v tej situácii bola ticho.

Chcem si nabrat' za hrst' pukancov, nech mozog zamestnam inymi aktivitami, no zrazu moja ruka do niečoho narazí.

Do ruky Frozen.

Jemne sa stiahne, ako v tranze sleduje Nicole, ktorá si pričuchne ku kravate, a počká, kým si naberiem pukance prvý.

Fajn, už som ju ponúkol, nebudem z toho robiť vedu a radšej to ani neokomentujem.

„Akoby som videla svoju rodinu,“ zaševlí pobavene pri zábere s rodinným fotením.

Nie som si istý, či mám reagovať, preto pokračujem v jedení pukancov.

Nicole pokynie jednej zo svojich dcér, nech sa ide prezliecť. Očividne kazí dokonalé fotky.

„Ako vravím, presne ako my,“ dodá Frozen znechutene.

Pokrčím obočie, do týchto vôd sa fakt nejdem púšťať.

V ďalšej scéne sa Nicole ocitne vo výťahu so svojím stážistom.

Prekvapivo.

„Kol'ko náhodičiek,“ okomentuje môj zvukový sprievodca.

Zvažujem komentár, keď ju zľava osloví jej kamoška. „Hej, slečna, čo pitný režim?“

„Och, áno,“ ťukne si po čele a už z veľkej kabelky vyťahuje sklenené fľašky.

Prosecco, ktoré podľa značky očividne prepašovali z potravín. Dve fľaše podá kamoškám, jednu si otvorí pre seba.

„Dovolíš?“ fľochne po mne, akoby bolo normálne žiadať cudzieho človeka v kine, aby sa jej uhol, keď si chce cez neho štrngnúť s kamoškami.

Je to také bizarné, že zdvihnem pukance nad naše hlavy a pokyniem jej, nech si poslúži.

Možno bude po bublinkách láskavejšou bytosťou.

Veľmi rýchlo pochopím, že to nebol najlepší nápad večera.

Jej bujné poprsie v jemnej látke sa pravdepodobne nechtiac otrie o moju voľnú ruku, ktorou si držím na stehnách kabát.

Nečakaný impulz

A je... ľadové.

Dočerta, mám tú česť s ozajstnou ľadovou kráľovnou? Tou prezývkou z rozprávky som len žartoval.

Je to taký letný dotyk, až zapochybujem o svojej mentálnej spôsobilosti.

No stavil by som sa, že má studené prsia.

Pekne mi dnes zadrbáva, fakt som mal mať rande a namiesto kina rovno u mňa doma. To by aspoň bola tutovka.

Odkošľam si, keď sa vráti na svoje miesto.

„A so mnou si neštrngneš?“ prehodím ledabolo.

Znechutene hodí očkom po mojej XXL sirupovej kole.

„S nepriateľom sa neštrngá.“

„Aha, a kedy sme sa stali nepriateľmi?“ zaujíma ma úprimne.

„Zaujímavé...“ nahne hlavu do boku, prezerá si ma ako exponát v múzeu.

Nedá sa jej odolať. „Čo je zaujímavé?“

„Taký mladý krásavec a už dementný.“

Mal by som sa uraziť, no nechcem podporovať jej bojovú náladu.

„Práve si mi zložila kompliment?“

Prižmúri oči. „Keď myslíš,“ pohodí vlasmi a otočí tvár naspäť k filmu.

Zasmejem sa a tiež sledujem film.

Je to náročnejšie, keď vedľa mňa sedí ona a ja mám psychopatické nutkanie zistiť, či sú jej prsia naozaj také ľadové ako jej náklonnosť.

„Prestaň mi zízať do výstrihu,“ napomenie ma.

Ani som si neuvedomil, že škúlim.

„Tak prestaň randiť s plastickým chirurgom,“ vybehne mi z úst skôr, než to stihnem zastaviť.

Nastane ticho. Ak nerátam premietanie.

Odvážim sa pozrieť doprava.

V očiach Frozen sa mihne smútok aj nenávisť.

A potom sa rozosmeje ako malá psychopatka.

„Panebože, ty si mal mať rande s niekým živým a ona sa na teba vyprdla.“

„Ako si na to prišla, Sherlock?“

Prichádzame o dôležitú komunikáciu medzi hlavnými hrdinami, ale čert to ber.

„Alebo s ním?“ nadhodí veselo.

Preboha, ešte to mi chýbalo.

„Mám návrh,“ zafuním a odkašlem si. „Zahráme si bobríka mlčanlivosti. Kto vydrží dlhšie ticho, ten určí miesto, kam si musí presadnúť ten, kto prehral.“

Žmúri a zvažuje moju ponuku.

„Hocikam? Aj do spodných radov?“

„Áno,“ potvrdím.

„Fajn,“ vysunie bradu, no ruku mi nepodá.

Postrehnem, ako jej šklbne kútikom úst, keď zajačik na plátne trepane nevhodnú poznámku voči svojej šéfke.

No ustojí to.

Nicole aj Frozen.

Obaja zatajíme dych, keď mladý prosebným tónom prikáže Nicole zavrieť dvere na kancelárii, v ktorej majú pracovné stretnutie.

Frozen si zakvačí horné zuby o spodnú peru a ja nasucho prehltnem. *Chce to pukance!*

Ten mladý je riadne trúfalý, aj Frozen na mňa vypleští oči, v nemej komunikácii dvoch spriaznených duší.

Keď však ustojí túto scénu, vydrží to ďalších skoro sedem minút.

„Vážne by si dovoľil takú úchyláčinu?“ zamrví sa na sedadle v okamihu, ako do seba Nicole obráti plný pohár mlieka. Veľmi nenápadne jej ho poslal k stolu v bare, ako inak, mladý stážista. „Fakt to chlapov tak rajcuje?“

Rád by som si podebatil na túto tému, no...

„Prehrala si,“ odvetím potichu.

„Čože?“ ohradí sa dotknuto. „Ale ved'... doriti.“

Je však taká hypnotizovaná plátanom, kde práve mladý pochváli svoju šéfku sladkou poznámkou – dobré dievčatko! –, že nemám to srdce poslať ju presadnúť si.

Aspoň nie hneď.

„To je trúбка,“ zamrmle si popod nos vo chvíli, ako Nicole opúšťa manžela po vydarenej premiére jeho divadelnej hry, aby sa vytratila do svojej kancelárie.

Nečakaný impulz

A začína to byť horúcejšie.

Prvé slovné prešľapy neoficiálne preklasifikujeme na napomenutie.

Frozen zvládne prvú trtkáciu scénu prekvapivo v tichosti.

Zato na jej tvári sa počas debaty mladého a Nicole o tom, kto bude dominantný a ako vyriešia neodbytnú túžbu, ktorá medzi nimi evidentne je, vystrieda toľko emócií.

Uzavreli sme dohodu o mlčaní, nie o nezízaní.

Je zaujímavejšia ako film pred nami.

Pri tom, čo tí dvaja falošní nadržanci predvádzajú na plátne, jej aspoň desaťkrát cukne ústami. Stopercentne by rada čosi dodala, okomentovala, zvozila ich správanie či zosmiešnila režiséra, úplne to z nej cítim, no už sa drží statočne.

Ani necekne, len nasucho otvára ústa a vzápätí ich zavrú.

Pri cukríkovej hre na plátne sa snažím odhadnúť, či by sa také čosi páčilo Frozen.

Dočerta, namiesto filmu rozpitvávam v hlave ju.

Roztopilo by sa jej ľadové srdce? Topila by sa jej...

Stačilo, Rafa, sleduj Nicole!

Tá znovu zápasí s orgazmom, tentoraz vďaka zajačikovmu precítenému prstokladu.

„Niekde som čítala,“ ozve sa mi pri ľavom uchu, „že herečka niektoré orgazmy nehrala.“

Ohromene zdvihnem obočie.

Sprava príde zásah do pukancov, až sa ich zopár rozsype okolo nás.

Zazriem po Frozen v tichej otázke – Čo je? Ved' ja som nič nepovedal.

Mrzuto si prekríži ruky na hrudi, čím len zvýrazní svoj bohatý dekolt.

Nasucho preglgnem, vyruší ma až Nicole s hláškou: „Počúram sa. Nechcem sa počúvať.“

Môjtybože, mladý je fakt dobrý.

A Frozen sa na to díva, akoby sa chcela teleportovať do filmu.

Pomrvím sa s pukancami, zvažujem prekrížiť si nohy.

Moje telo sa takto nekontrolovateľne nesprávalo už tak dlho, až som si myslel, že je pokazené.

To ma poser, nebodaj ho opraví Nicole a ľadová kráľovná po pravoboku?

Nie, nepredbiehajme.

Pri scéne, keď sa chalanko objaví u Nicole doma a hrkúta si s celou rodinkou, Frozen sa ku mne nakloní.

Včas si však uvedomí, že by prehrala, tak si akože extrémne nenápadne vezme pár pukancov a komentáre si nechá pre seba.

Škoda, celkom ma premáha zvedavosť.

Na uzde sa neudrží až pri Antoniovom pokuse zvádzať vlastnú manželku v spálni.

„Keby si sa musel niekým nechať pretiahnuť,“ opýta sa pošepky, „bola by to Nicole alebo ten mladík?“

„Čo je to za... Naozaj? Premrháš si poslednú otázku na toto?“ krútim hlavou.

Vypleští oči. „Akú poslednú otázku? Och, ježiši!“ pripadá si dľaň na ústa.

Domyslím si, že jej to práve celé docvaklo, no ona ma zasa prekvapí.

Beťársky sa uškrnie. „Alebo by si nechal Antonia?“

Uznávam, Antonio patrí medzi mojich obľúbených hercov, možno som naňho teda pozeral zbožnejšie než na ostatných v sále, ale... akože to fakt, doriti?

„Ty si myslíš, že som na chlapov?“ vybehnem na ňu tlmeným hlasom.

Pokrčí ramenami, akoby práve nenatiahla na môjho vtáka závažie o sile asteroidu.

Tá má teda drzosť.

„Nemám nič proti nikomu,“ zavrčím dotknuto, „nech si kto chce, trtká, s kým chce, ale ja v tom mám jasno. Pravdaže Nicole.“

„Pokož, čo si hned' nesvoj,“ užíva si, že ma rozhodila.

„No pre tvoju informáciu, ryšavky ani blondínky ma neberú,“ klamem, až sa mi z huby práši, len aby som jej zhodil korunku z hlavy. „A ty?“ odvrátim pozornosť od seba.

Po prvotnom zafučaní na adresu mojej urážky súhla-

sí s odpoveďou, lebo tým naťahujeme čas od neodvratného. „Asi tiež Nicole.“

Vypadne mi pukanec z ruky. „Čože?“

„Tí dvaja nie sú môj typ. A ona je na svoj vek dračica,“ prehodí nonšalantne.

Tak dračica, hm...

„Panebože!“ tlmene zhíkne, akoby objavila tajný intergalaktický tunel vedúci k Marsu, a neobratne mi drgne do vedra s pukancami. „Ktorá si to dovolila?“

„Čo si ktorá dovolila?“ fľochnem po nej, zbierajúc si pukance z trička.

„Vykašľať sa na teba pred kinom,“ utrúsi s víťazoslávnym výrazom.

„Ako... a dost!“ odzrkadlím jej výraz. „Piaty rad zdola, tretie sedadlo zľava.“

„Čože?“ naježí sa.

„Prehrala si. Ak tvoje slovo niečo znamená, presadneš si,“ zhodnotím neústupčivo.

Na plátne sa odohrávajú veľké manželské priznania, mňa zatiaľ Frozen prebodáva totálne ľadovým pohľadom.

Vyzerá, že by mi najradšej vyškriabala oči, čo by ma určite vyhnalo zo sály, ale opäť mi vytrie zrak, keď sa postaví.

Má riadne nervy, zároveň dokazuje váhu svojich slov a uzatvorených ústnych dohôd.

Neadekvátne dospelácke rozpoloženie podčiarkne, keď schmatne svoju bundu s kabelkou a v nestráženej chvíli zhrabne moje vedro so zvyškom pukancov.

Fascinovane zízam na jej zadok pohojdávajúci sa pri chôdzi k dolným radom.

„Kam ide?“ spýta sa ma mierne vystrašene jej kamoška.

Nevinne sa usmejem. „Do nižšieho radu. Dal som jej nádej a ona evidentne preferuje priestor.“

A pukance ako rukojemníkov.

„Ak nerátam... to je jedno, tak už dlho ju nič takto nevytočilo,“ krúti hlavou nad mojím konaním. „Po filme radšej utekaj kadeľahšie.“

To iste, pomyslím si, ten jej výraz si nenechám ujstť.

Vychutnám si ho.

Naposledy, ale ešte aspoň jedenkrát.

A dovtedy oľutujem, že som ju tak neuvážene poslal na opačný koniec a ukrátil sám seba o možnosť vidieť jej tvár pri ďalšej zvrhlejšej scéne.

Za celý čas iba raz zvrtnie hlavu, aby sa na mňa uškrnula, akoby to vedela.

V momente, keď sálou zaznie z úst mladíka veta: „Ty si moje dobré dievčatko.“

1 : 1, Frozen.

Druhá kapitola

Schytat' v kine toho arogantného podivína je to posledné, čo som dnes potrebovala.

Došľaka.

Prečo chumaji, ktorí odsudzujú ženy s vylepšeným poprsím bez toho, aby mali aspoň minimálne vstupné informácie, bývajú najpríťažlivejší?

Srať naňho, dnešok si pokaziť nenechám!

Vyhostil ma do radu, v ktorom mám plátno nalepené na očiach a asi z toho dostanem tik.

Nie som fajnovka, ale neznášam predné rady. Vždy mi je ľúto vodičiarov, ktorí nemajú na výber, no nerozumiem, ako to zvládajú.

A chýba mi, že si všetky komentáre musím nechať pre seba.

Je tam toho, rada pri filme komunikujem. Nie je to azda spoločenská aktivita?

Moja spoločnosť sa po udalostiach posledného týždňa značne scvrkla.

Ešte na Vianoce som mala rodinu, prácu v rodinnej firme a snúbenca.

Po novom roku som však zistila, že mama vyviedla čosi neodpuštitelné, otec o tom vedel a nič mi nepovedal, brat mykol plecami, že veď o nič veľké nejde a snúbenec ma už takmer celý rok podvádza.

Zistila som to na rozlúčke so slobodou na svätého Valentína.

Aké krásne patetické.

Víkend vo dvojici sme zrušili.

Pritom to bola iba predpríprava na pondelok, ktorý moje ilúzie o normálnej rodine načisto rozmetal.

Keď som rodine povedala, že s nimi doslova končím, vysmiali ma, že bez práce a ich vreckového veľmi rýchlo pobežím naspäť domov.

Áno, rodičia sú bohatí, nikdy som netrpela hladom ani nedostatkom šatstva, len... naše názory sa začali rozchádzať.

Kedysi som sa hanbila za seba, teraz sa hanbím za nich.

Vraj ma vydedia, ak naozaj odídem z domu a zruším zásnuby.

Moju dôstojnosť a rešpekt voči nim mi už vzali, čo iné mi môže chýbať?

Vo chvíli, keď si zaumienili, že im patrí môj život, prekročili všetky hranice.

Rodičia majú predsa vychovávať a viesť, nie vlastniť, však?

Nezabudnem im, ako mi pomohli zvládnuť najťažšie obdobie v živote, no neviem sa zbaviť hľadavého pocitu, že tak trochu sa oň aj pričínili, na čo ani nechcem pomyslieť.

Nie som žiadna rozmaznaná chudera, ktorá bez ich peňaženky neprežije ani deň.

Ukážem im, že ich nepotrebujem.

To všetko sa udialo v priebehu jedného týždňa.

Tohto týždňa.

Konkrétne pred tromi dňami som si zbalila najdôležitejšie veci a vyparila sa z domu, keď boli rodičia aj brat na služobných cestách.

A síce môžem potvrdiť, že lepšie sa plače v krásnom aute ako vo verejnej doprave, už sa k nim nikdy nevrátim. Rozhodla som sa začať od nuly.

Fajn, s úsporami niekoľkých desiatok tisíc nemôžem tvrdiť, že od nuly.

Mám malý kapitál na nový začiatok.

A okrem dvoch kamošiek, ktoré sú na mojej strane, mám ešte jednu novú, tá mi pomáha rozbehnúť skromné podnikateľské plány.

Dnes je posledný deň môjho starého života, od zajtra začínam šetriť a podnikáť.

Hoci som šetrila už dnes, keď som nám kúpila nápoje ešte pred príchodom do kina. Pýtajú si nehorázne sumy za dve deci šumivého sektu!

Pre vlastné úvahy ani nevnímam plátно, no keď sa Nicole pomerí s manželom a ich sexuálny život je konečne v rovnováhe, pousmejem sa.

Hej, je to len film, ale ak to zvládli oni, prečo by som si nedala život do poriadku aj ja?

„Ako sa ti páčil film?“ líška sa otravný narušiteľ večera, keď sa stretne pri východe z kinosály, kde čakám na svoje kamarátky.

„Chod' do riti,“ odbijem ho bez štipky taktu, vôbec ma to nemrzí.

Nevenujem mu ani jeden pohľad, lebo tento chlap bude určite model vo výslužbe. Možno je dokonca ešte aktívny.

Jeho pohľad a črty tváre neviem rozlúštiť.

Akoby bol neustále nevyspatý alebo mierne zhúlený, no takým milým spôsobom, až je to otravné.

Ktovie, či je to bežné, alebo sa takto doriadil iba dnes.

„Nieкто tu nabral inšpiráciu,“ zamumle, kým začne predstierať rozpaky. „Ideš na mňa trochu zhurta. Čo tak najprv nesmelé dotyky, prvá pusa...“ doberá si ma.

Vrie to vo mne. „Ak to má byť pozvanie na rande, radšej pôjdem, ako si mi odporúčal,“ zdvihnem ukazovák, nech pôsobím patrične seriózne, „s plastickým chirurgom ako s tebou. Kretén,“ vyplujem bez toho, aby som sa naňho ešte pozrela.

Keby len tušil, ako hlboko práve klesol. To by ma však musel poznať, imbecil.

„Neboj sa, na žiadne som ťa nevolal,“ zahundre po krátkej odmlke, zatiaľ čo si moje kamošky obliekajú kabáty.

„Ani by som nešla,“ odfrknem.

„Pochopil som,“ dodá už takmer zmierlivým tónom.

Neskoro, chalanko.

„Tak čo, vymeníte si čísla, alebo ideme?“ preskakuje medzi nami pohľadom kamoška, ktorá sedela vedľa neho.

„Ideme!“ zaduním.

„Prepáč,“ zamáva mu, akoby som jej, chúdätku, zakázala nadväzovať nové kontakty. „Tešilo nás. Maj pekný večer.“

Na sekundu zastavím, aby som jej vyčistila žalúdok. „Za čo sa mu akože ospravedlňuješ? Buď je to iba kreten, alebo úchyl. Fakt bohovská kombinácia. Rovno ste mu mali dať zoznam čísiel z celej mojej rozlúčky so slobodou. Alebo iba jedno číslo,“ zahromžím.

Druhá kamoška zagúľa očami. „Tá je už zadaná.“

„Ako to?“ obleje ma pot.

Prešlo len pár dní!

„Chodí s tvojím ex.“

No doriti. Tí nestrácajú čas.

„Nech sa...“ chcem si ulaviť od hnevu, no spomeniem si, že tá falošnica mi urobila službu a dokončím vetu s pokojom Angličana, „sú šťastní. Poďme na drink. Od zajtra šetrím, dnes si zaslúžim rozlúčku.“

„Aj mňa tešilo,“ ozve sa nám od chrbta.

Cez plece mu venujem posledný pohrďavý pohľad.

Proti svojej vôli musím uznať, že v stredne dlhom tmavom kabáte, ktorý mu obopína postavu, vyzerá naozaj dobre.

No to je tak všetko.

Je rovnaký ako ostatní. Preto bude lepšie, keď sa mi už nikdy nepripletie medzi nohy.

Povedala som medzi? Myslela som pod.

Pod nohy, samozrejme.

Povrchný debilko.